



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 546/2021
27.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Станисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К број 233/19 од 25.12.2020. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 84/21 од 05.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К број 233/19 од 25.12.2020. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 84/21 од 05.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану К број 233/19 од 25.12.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од два месеца по правноснажности пресуде и одређено да, ако се новчана казна не може наплатити ни принудним путем, суд ће је извршити тако што ће сваких започетих 1.000,00 динара казне заменити за један дан затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, као и да приватном тужиоцу накнади трошкове кривичног поступка, а на име ангажовања пуномоћника и на име судских такси у укупном износу од 36.460,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, на основу члана 261. и 264. ЗКП, док је приватни тужилац, малолетни ББ, упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 84/21 од 05.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Лебану К број 233/19 од 25.12.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Жарко Станисављевић, због битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи у ослобађајуће, јер дело за које је окривљени осуђен није кривично дело, а да целокупни трошкови кривичног поступка падну на терет приватног тужиоца малолетног ББ.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП наводима да је приватна кривична тужба приватног тужиоца малолетног ББ формално неуредна, па је суд приликом доношења пресуде прекорачио оптужни акт на тај начин што је у изреку пресуде унео законска обележја радњи кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, и субјективни елемент бића тог кривичног дела, као и јединствени матични број окривљеног, који недостају приватној тужби приватног тужиоца.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да у конкретном случају није дошло до прекорачења оптужбе (страна 2 став 5 и страна 3 став 1 другостепене пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**